

Til hr. Peter Christensen fra Socialdemokratiet, som talte om forarbejdningsindustrien og distributionen, og om vi også her kan sikre, at hvis der er nogle, der ikke kan leve op til de regler, som vi har, får de også nogle sanktioner, der kan mærkes. Jeg er enig i den holdning, som jeg føler lå bag. Vi har skrappe sanktionsmuligheder for den enkelte landmand, der træder ved siden af. Her skal vi sikre en parallelitet hele vejen ud til forbrugerne, og det synes jeg er noget af det, som vi skal dyrke lidt mere under udvalgsarbejdet.

Til flere, som har talt om høringsret, vil jeg sige, at det for mig er helt naturligt, at en høringsret er mulig. Som jeg har set det skruet sammen, forstår jeg, at Det Økologiske Jordbrugsråd rent faktisk er høringsberettiget, men det kan vi også præcisere under udvalgsarbejdet, for princippet om, at den ret skal være til stede, er jeg fuldstændig enig i. Det var bl.a. fru Lene Espersen, der nævnte det.

Til hr. Kristen Touborg, som talte om et regeludvalg, vil jeg sige, at det, man lige skal forstå, er, at vi har denne lov, men så har vi også en række andre love, hvor vi bl.a. giver tilskud og den slags ting, og hvor det med hensyn til økologien stadig væk er sådan, at når det gælder et regeludvalg, har vi også her Det Økologiske Jordbrugsråd som aktiv med- og modspiller. Men også det synes jeg vi skal få ordentligt afklaret under det udvalgsarbejde, som står for døren.

Til fru Ulla Solvang og andre, der talte om kontrol, og at vi skal gå videre, vil jeg tilkendegive, at det er jeg enig i, og til fru Addi Andersen om eksportmulighederne: Ja, her er der nogle muligheder, som vi ikke, kan man sige, har afsøgt endnu, fordi vi vel indtil nu har haft nok at gøre med at kunne tilfredsstille det danske hjemmemarked.

Så til hr. Christian Mejdahl, der jo gennemgående, som jeg hørte det, var meget positiv, men som bl.a. talte om, at vi ikke må give større tilskud til økologien end til det traditionelle landbrug. Det er der jo heller ikke tale om. Der er ikke nogen EU-ordninger som sådan, der er fjendtligt indstillet over for økologien, men der er nogle EU-ordninger om tilskudsmuligheder, som økologerne qua den produktionsmetode, der er i forbindelse med økologi, ikke er i stand til at kunne opfylde kravene for at modtage, og derfor er der behov for at give dem en hjælpende hånd ikke mindst i omstillingsfasen.

Overordnet er jeg enig i synspunktet, at man kan betegne økologi som værende ekstra kvalitet, og det er selvfølgelig også noget, forbrugerne som sådan skal betale. Den filosofi er jeg ikke uenig i, og derfor har jeg det sådan set heller ikke dårligt med, at man bruger økologi som en slagvare for at trække kunderne ind i forretningen. Jeg kan ikke se, at der er forskel på, om man prøver på at få kunder ind ved at sælge tre liter sødmælk, som er traditionelt produceret, til en bestemt pris, eller tre liter økologisk letmælk. Det synes jeg faktisk er spændende for økologien.

Til sidst et par enkelte ord om det, som ikke mindst hr. Bent Hindrup Andersen, men også hr. Kristen Touborg var inde på om økologien som en kvalitetsmærkning. Jeg synes, det er rigtigt, at vi tager diskussionen, men jeg synes også, vi skal holde os nogle enkelte ting for øje. Punkt et er det i sin grundsubstans sådan, at hvis man ønsker et kvalitetsmærke, skal man ligge også væsentligt over lovens minimumsregler. Vi har diskuteret det meget her i Folketinget i forbindelse med det kvalitetsmærke, vi har nu. Det vil sige, at vi ikke bare kan gå en lille smule videre, men vi skal ligge væsentligt over, for at det kan blive opfattet som værende et kvalitetsmærke.

Endelig tror jeg også, man skal have i baghovedet, at vi så i hvert fald vil komme til at opleve økologi, der vil blive betragtet som økologi på forskellige niveauer med de risici, der i realiteten vil være for hele det økologiske koncept, måske ikke så meget i Danmark som lidt bredt over hele verden. Jeg tror, man skal tænke sig meget godt om og spekulere lidt over, hvor mange varegrupper der i den situation ikke ville kunne få et statskontrolleret mærke, og hvad det ville betyde for hele det økologiske forbrug, der er.

Jeg står ikke her og siger, at vi ikke skal tage den diskussion. Det tror jeg er både rigtigt og nødvendigt, at vi gør, men jeg siger, at det ikke er så ligetil, som nogle har givet udtryk for. Det er sådan set det, der er mit ærinde i denne forbindelse.

(Kort bemærkning).

Christian Mejdahl (V):

Jeg gav ikke udtryk for, at jeg har noget imod, at man bruger økologiprodukter som en slagvare. Det var såmænd en konstatering, som jeg brugte for at understrege, at det har været med til at fremme afsætningen.